

Ey xortê ciwanmêr ,
Bes e bêfêde ye ev rev
Destê xwe bidin hev !
Ronahî li pey tarî ye ,
tim roj e li pey şev ,
Em nayêne kuştin !
Cegerxwîn

RONAHÎ

Hêjmar (sayı) : 19
Mêjû (tarih)
REŞEME 1977
ŞUBAT 1977
Biha (fiatı) 0,50 Pf.

HEVRA KOMELA SOREŞVANÊN KURDÊN TIRKIYÊ HEVRA
DEVİRİMCİ TÜRKİYE KÜRTLERİ ÖRGÜTÜ

DEPREM FELAKETZEDELERİYLE DAYANIŞMA YÜRÜYÜŞÜ

18.12.1976 Cumartesi günü Frankfurt ta yapılan bir yürüyüşle Kürt işçi ve öğrencileri MC Hükümetinin, Muradiye ve çevresindeki halkımızı ölüme terk edişini, gelen yardımların yağmacıların, vurguncuların eline geçmesini protesto ettiler.

Yüzlerce kişinin katıldığı yürüyüşte "Hırsız hükümet, katil hükümet", "Yolsuzluklara son", "Kürt halkına karşı yapılan ırkçı-şövenist baskılara son", "Jandarma süngüsü değil, ekmeği istiyoruz", "Halklara özgürlük", "Toprak ağalığı ve sömürücülüğe son" sloganları atıldı. Yürüyüş bitiminde yapılan konuşmada deprem bölgesindeki hasarların çokluğu, insanlarımızın bile bile ölüme terk edilmesi belirtilmiştir. Hükümetin lakaytsızlığı, yardımlara elkoyması, geride kalan insanlarımızın batıya sürgün edilmesi protesto edilmiştir. Deprem bölgesindeki hayvanların çok düşük fiatlarla satılmaya mecbur edilmesi, Türkiye'deki siyasal iktidarların Türkiye Kürdistanında uyguladıkları sömürgeci, faşist-ırkçı politikalarının bir devamı ve neticesi olduğu dile getirildi.

Frankfurt'taki bazı ilerici, barış ve özgürlükten yana olduklarını söyleyen kuruluş ve dernekler bu yürüyüşü desteklemediler. Sebep olarakta kendi kontrol ve inisiyatiflerinde olmayan bir yürüyüşün yapılamayacağına, yapılırsa bunu desteklemeyeceklerini söylediler. Bu ise gerçekten üzücü bir durumdur. Çünkü değişik uluslardan işçilerin kaynaşmaları, enternasyonal bir ruhla eğitilmeleri ve ortak düşmana karşı ortak mücadele vermeleri, sadece işçi sınıfının birliğini söylemekle, yazmak, çizmek ve bozmakla olmaz. Aynı zamanda pratikte bunu göstermek ve karşı tarafa güven vermekle olur. Muradiye ve çevresindeki haksızlıklara, binlerce insanımızın ölüme terk edilmesine karşı yürüyüşe geçmek en az DGM'yi protesto etmek kadar önemlidir. Depremdeki hasarın, ölen insanların çokluğu, kitle katliamını, yardımların yerine ulaştırılmaması nasıl açıklanabilir? Aynı şekilde Gedizdeki depremde ölenlerin sayısı 1000 iken, aynı şiddetli tekli Lice depreminde 5000 den fazla insanın ölmesini de ancak Türkiye'deki emperyalizmle bütünleşen işbirlikçi güçlerin Türkiye Kürdistanına karşı uyguladıkları sömürgeci, ırkçı-şövenist politikalarıyla açıklanabilir.

Geriyeye kalıyor işin pratik yönü yani birlik ve beraberlik içinde yürümek. Kitleleri birbirine yaklaştırmak, karşılıklı güven ve dayanışmayı sağlamak. Bu ise engellendi. Hem de yukarıda söylediğimiz gibi gülünç nedenlerle. Aslında gerçek neden ise, bizce şudur: Bir yandan ortak çalışmaları Kemalîstleri ve CHP'lileri küstürmemek, onlara taviz vermek, diğer yandan Kemalîstlerin ve CHP'li -lerin onlara aşıladığı sosyal-şöven şartlanmadan kurtulmadıkları içindir ki yürüyüşü desteklemediler. Bu ise yanlıştır. Türkiye işçi sınıfının gerçek dostu Kürt emekçileri, tüm Kürt halkıdır. Bunun böyle olduğunda bizler Türk emekçilerine göstereceğiz. Birlikten yana görünen fakat aslında onu engelliyenlerin ayrı ayrı uluslardan işçilerin birliğinin önemini kavramayanların bu gerçek karşısında söyleyecek bir şeyleri kalmamıştır.

MC Hükümeti, iktidara geldiğinden bugüne dek Türkiye'de göze çarpan durum şudur: Zenginlik-fakirlik, sömürren-sömürülen, ezen-ezilen, vermeyen le-almak isteyenler arasındaki zıtlıklaşma belirginlik kazanmış, sınıf savaşı şiddetlenmiştir. İktidar, sömürren ve ezenlerin elinde olduğu için işsizlik, açlık, hastalık, bakımsızlık, baskı, işkence emekçi halk kitlelerinin başına musallat olmuş, fakir halk tabakaları bir yandan eli kanlı zorbalara karşı savunma savaşı vermek zorunda kalmıştır. Bir parça ekmeği, iş, özgürlük ve insanca yaşama kavgası veren işçiler, köylüler, öğretmenler, öğrenciler ve demokratik güçlerle, diğer taraftan iktidardaki zengin sınıf ve zümreler, emperyalist tekeller, toprak ağaları, generaller, faşist komando birlikleri ve onların sahtekâr, vurguncu, talancı, yalancı iktidarı Milliyetçi Cephe hükümetinin ölüm-kalım dramı her gün Türkiye'de sahnelenmektedir. Gelişmekte olan demokratik kitle hareketleri, işçi sınıfının sendikal ve yarattığı zenginlikten fazla pay alma mücadelesi, Kürt halkının ulusal baskıya, toprak ağalarına ve sömürgeci güçlere karşı mücadelesi, emperyalizme bağımlı tekelci burjuvazinin sömürü düzenini tehdit etmektedir.

Irak'ta 3 Yurtsever daha kurşuna dizildi!

Mart 1975 ten bu yana 150 Kürt yurtseverini, demokratını kurşuna dizen, faşist-ırkçı Irak Baas Yönetimi, 24.11.1976 günü sorgusuz, mahkemesiz 3 Kürt yurtseverini daha kurşuna dizdi.

İran Gizli İstihbarat Teşkilatınca (SAVAK) yakalanıp, işkence edildikten sonra Irak hükümetine teslim edilen Şahap Nuri (42 yaşında, memur, evli ve dört çocuk babası), Cafer Abdulwahid (31 yaşında, öğretmen, evli ve dört çocuk babası), Enver Zohrab (26 yaşında, dil mütehassısı) kurşuna dizildiler.

Gerici İran şahırlığı ve faşist Baas iktidarı bu yöntemleriyle, insanlık düşmanı olduklarını, insan haklarını hiçe saydıklarını ve gelişmekte olan Kürt halkının haklı mücadelesinde ne derece korktuklarını bir daha ortaya koydular.

Bilindiği gibi 6 Mart 1975 te Irak Baas Yönetimi ve İran şahırlık rejimi Cezayirde yaptıkları bir anlaşmayla Kürt halkının Irak'ta yürüttüğü "Kürdistan Otonomi, Iraka demokrasi" savaşına ortak çabalarla son verdi.

TÜRKİYE'DE GENEL DURUM

Burjuvazi, artık gelişen mücadeleyi kendi mevcut yasalarıyla kontrol edemekte, kanlı yöntemlere, zora, kıskırtıcılığa, saldırganlığa baş vurmaktadır. Giderek parlamenter veya açık faşist dikta rejimini kurmayı amaçlamaktadır.

İşbirlikçi sermaye çevresi artık Türkiye halklarını alışıl gelmiş, açık seçik metodlarla sömürme ve ezmede son kozlarını oynamaktalar. Bunun için hergün işçileri, öğrencileri öğretmenleri kurşunlatma, halklarımızı açlığa, sefalete sürüklemektedir. Onun ekonomik düzeninin karakteri icabı olan saldırganlığı, kıskırtıcılığı, din sömürücülüğü, ırkçılığı tüm vahşetiyle açığa çıkmaktadır.

Tüm bunlara rağmen, gerici ve faşist güçler hedeflerine ulaşamayacaklardır. Tarihin akışını, toplumların ileriye doğru gelişmesini Hitler ve Mussoluni faşizmi durduramadığı gibi Türkiye'de de faşist güçlerin akibeti mağlubiyettir. Artık faşist ve anti-faşist güçler belirginleşmiş, verilen mücadelenin safları apaçık. Kürt halkının ulusal baskıya, demokratik hak ve özgürlükleri için verdiği mücadele ile genel olarak Türkiye'de verilen anti-faşist mücadele birbine bağlıdır. Batıda işçi sınıfı ve diğer halk kitlelerinin ve onlardan

ler. Çünkü Kürt hareketinin gelişmesi hem Irak'ı ve hemde İranda ki hakim, sömürücü, eli kanlı güçlerin çıkarlarına ters düşüyordu. Fakat her iki hükümetin ortak çabası, Baas yönetiminin İran şahına Şattül-Arap nehrinin bir kesimi ve Basra Körfezindeki adalar üzerindeki verdiği tavizler, İranın sınırlarını kapatması, Dünya devrimci hareketine ters düşmüş, kendi sınıfsal karakteri ve çıkarlarının icabı olarak DPK nin ve arkasındaki güçlerin giderek İran şahırlığı ve Emperyalizmle işbirliğine gitmesi Irak'taki Kürt halk hareketinin yenilmesinin başlıca nedenleri olmuştur. KDP yöneticileri savaş alanını Baas rejimine terk ederek İrana kaçtılar. Binlerce Kürt savaşçısı, yurtseveri, köylüsü Baasın işkencelerine, baskısına ve faşist yöntemlerine maruz bırakıldı. Kürt köylüleri, memurları, aydınları sürgün edildiler. Onbinlerce Kürt aileleri Irakın güneyine sürgün edilerek, araplaştırma politikasına devam edilmektedir. Yüzbinlerce insanımız mülteci

Devamı sayfa 2 parağ. 1

yana demokratik güçlerin faşizme karşı mücadelesi, Türkiye Kürdistanında ise Kürt halkının sömürgeci faşistlere karşı mücadelesi anti-faşist hareketin ana güçlerindedir. Bunu işçi sınıfının ve tüm demokratik güçlerin MC hükümetinin DGM ve diğer faşist yasalarına karşı verdikleri mücadeleyle, Türkiye Kürdistanında gerici-faşist güçlerin tezgahladıkları oyunların halk tarafından geri tepirilmesi, Diyarbakırda faşistlere vurulan darbe ve nitelik bunların Kürdistanı girme yasağı, ortaya koymaktadır. Her iki halkın, Kürt ve Türk halklarının kardeşçe, eşit şartlarda ve özgüce yaşaması, bunu engelleyen gerici, faşist güçlere karşı ortak mücadelesine bağlıdır.

Sonuç olarak ortaya çıkan şudur: Gerek Kürt halkının sömürgeci faşist güçlere karşı, demokratik hak ve özgürlükleri için mücadelesi gerekse işçi sınıfı ve diğer tüm ilerici demokratik güçlerin faşizme karşı mücadelesi anti-faşist bir cepheye birleşme düzeyine gelmemişse de, organik bir bütünlük içindedir. Bunun için anti-faşist güçlerin yapacakları işbirliği anti-faşist mücadeleyi daha ileri saflara götürür.

Yaşasın ekmeği, özgürlük, demokrasi ve yaşamak için anti-faşist mücadele.

HALKIMIZIN KAVGASINI KİMSE DURDURAMAZ

IRAKTA UÇ YURTSEVER
Baştarafı I. sayfada

kamplarında insanlık dışı bir yaşam sürdürmeye mecbur edildi. Fakat Kürt halkı senelerden beri, varolduğundan bu yana bu yaşamın içindedir.

Uluslararası İnsan Hakları Lîga'sı Birleşmiş Milletler genel sekreteri Kurt Waldheim'a yaptığı bir çağrıda Irakta Kürtlere yapılan ırkçı baskı ve işkencelerden dolayı müdahale etmesini talep etmiştir. Ayrıca Lîga çağrısında Irak Baas rejiminin 1975 mart antlaşmasını çiğniyerek, 300 - 000 kürdü günaye sürdürdüğünü, 30 000 ninin mahkum kamplarında işkenceye tabi tutulduğunu, 227 sininde kurşuna dizildiğini belirterek, kürt dilinin okullarda yasaklandığını ve kürt kadınıyla evlenen her araba 500 Dinar mükafatın hükümet tarafından verildiğini açıklamıştır.

Tüm bunlara karşı halkımız mücadelesini sürdürmektedir. Nitekim Irakta ta çeşitli gerilla gurupları oluşmuş Baas yönetimine karşı savaşmaktalar. Halkımız elde ettiği tecrübesini değerlendirmesini bilecektir. Dostunu, düşmanını artık seçecektir. Iraktaki tüm ilerici, devrimci ve anti-emperyalist güçlerle dayanışma ve birlik içerisinde mücadelesini başarıya doğru götürecektir.

Vietnam Halkı Sosyalizmi Kuruyor

15-20 Aralık 1976 tarihleri arasında Viyetnam Emekçi Partisinin kongresi yapıldı.

Viyetnam halkını Emperyalizme ve onların yerli işbirlikçilerine karşı ulusal kurtuluş savaşta başarıya götüren Viyetnam Emekçi Partisi, şimdi sosyalizmin inşasını hedef almaktadır. Kongrede partinin ismi "Viyetnam Komünist Partisi" olarak değiştirildi.

Parti kongresinin açılış konuşmasını yapan parti sekreteri Le Duan şöyle diyor: "Önümüzde iki önemli ve acil görev vardır; Halkın yaşama ihtiyaçlarının temini ve garantisini, buna paralel olarak ta sosyalizmin maddi ve teknik temellerini atmaktır"

Savunma bakanı Vo Nguyen Giyap'ta geleceğin görevlerini şöyle belirtiyordu: "Bizler yeterli sayıda giyim eşyası üretilip kendimizi ısıtacağız, hemde ilerlemiş bir toplumdaki insanların giydiği güzel giysileri."

Ayrıca Viyetnam zaferinin, başta Viyetnam halkı, sosyalist ülkeler, barış ve demokrasiden yana güçlerin, anti-emperyalist ve anti-sömürgeci hareketlerin bir zaferi olduğu belirtildi.

Viyetnam halkının zaferi, emperyalizme, sömürgecilığe ve yerli gericiliğe karşı savaşan tüm halkların zaferidir. Aynı zamanda kapitalizme karşı sosyalizmin zaferidir.

54 Yıllık sömürgeci politika, baskı, toplu katliam, jandarma dipçığı ve terör halkımızın mücadelesini durduramaz. Özellikle MC-İktidarının başa gelişinden sonra, Türkiyenin dört bir tarafında terör estiren Türkiye burjuvazisi jandarması, polisi ve faşist beslemeleri kanalıyla her gün devrimci, demokrat ve yurtseverleri kurşunlatmaktadır. Baskı yöntemleriyle iktidarı elinde tutma çabası içinde olan MC Türkiye Kürdistanında da yerel gerici feodallerle birlikte Kürt halkına kan kusturmaktadır. Diğer şehirlerden Kürdistanı ithal edilen faşist beslemelerle halkımızı sindirme çabası içindedir. Bir yandan bölgedeki okullara boziticilerini yerleştirirken, diğer yandan da özel olarak yetiştirilmiş memurlarını Türkiye Kürdistanına gönderip işgal ordularının ve jandarma dipçığının gölgesinde sömürge mekanizmasını korumaya çalışmaktadır. 21 kişilik özel siyasi polis ekibinin Ankaradan "gizli ve mühim görev için" Mardine gönderilmesi, bunun somut bir örneğidir.

20. ci yüzyılda Kürt halkının varlığını bile inkâr edenler, Muradiye ve çevresindeki depremden tavrıyla da geçmiş iktidarların halk düşmanı miraslarına fazlasıyla sahip çıktığını ispatlamışlardır. Tüm Dünya bu politikayı lanetlerken, basın günlerce Türk hükümetinin hırsızlığından bahsetmiştir. İşgal ordularının subaylarının deprem bölgesinde Kürt halkına karşı takındıkları tavır ise oldukça ilginç. Çaldıranda bir subay halka "Siz Kürtsünüz, bir köpeği kurtarmak bir Kürdü kurtarmaktan daha iyidir." demesi veya Diyadinde bir üstteğmenin "Keşke deprem gece olsaydıda hepsi ölseydi." demesi, 54 yıl - lık sömürgeci politikanın ifadesi değilde nedir?

Gerek deprem, gerekse diğer tüm baskılara rağmen halkımız her gün yeni aşamalar yapmakta, dostunu ve düşmanını daha açık ve seçik şekilde görebilmektedir.

ŞIRNAK'TAKİ BASKILAR

İşgal ordularının başçavuşu Mikael Temiz ve candarmaları eşkiyavari bir şekilde Şirnak ilçesi yakınlarında gelaşmaları

len len taşıtları dupdurup halk üzerinde arama yapmıştır. Arama sırasında dokuz-on yaşlarında bir çocuğun gülümsemesine kızan başçavuş oradaki insanları makineli tüfekle tarıyarak dört kişiyi ağır şekilde yaralamıştır. Olay bölgedeki demokratik kuruluşlarca protesto edilmiştir.

SİVEREK'TE KIZ ÖĞRENCİLER FAŞİZAN BASKILARI PROTESTO ETTİLER.

Siverek Kız Sanat Entitüsünde ilerici bir öğretmenin başka tarafa sürgün edilmesini protesto eden öğrenciler, okul müdüresinin odasına giderek okul idaresinin anti-demokratik tavrını kınadı. Öğrencilerle konuşmayı reddeden müdüre kapısını kilitliyerek, okula polis çağırıldı. Bunun üzerine ka

çıyı kırıp içeri giren öğrenciler gerici müdüreyi tartakladılar. Polisin okula girmesini de engelliyen kız öğrenciler, okulun bütün camlarını kır

ıp, faşizan baskıları protesto etmek için şehir içinde bir yürüyüş yaptılar. Halk, diğer okulların öğrencileri, arkadaşlarının haklı yürüyüşünü destekleyip dayanışma gösterdiler.

Zofar'da, Filistin'de kadınlar kurtuluş savaşının her safhasında görevler yüklenip, aktif olarak mücadeleye katılmaktadırlar. Irak Kürdistanında Leyla Kasım ve arkadaşları halkı için cesaretle ölümü göğüslediler

Türkiye Kürdistanında da muhakkak ki böyle olacaktır. Zira Kürt kadınının kurtuluşu ve insanca yaşaması da halkımızın gerçek kurtuluşuna bağlıdır.

DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ KAPATILDI

Doğu Beyazıt'ten sonra Bingöl ve Hakkarideki demokratik kitle örgütleri kapatıldı. Halkımızın örgütlenmesinden tedirgin olan hakim sınıflar derneklerin kapatılmasıyla gelişen hareketi durduracağını sanmaktadırlar. Bingöl Gençlik Derneği "Kürtçülük ve Komünizm" propağandası yaptığı iddiasıyla polis tarafından basılarak aranmış ve kapatılmıştır. Daha sonra dernek yöneticileri de tutuklanmışlardır.

Aynı şekilde Hakkarî Halkla İlişkiler Derneği de depremle ilgili yaptığı dayanışma gecesinden dolayı kapatıldı. Gece boyunca yaptığı tahrirlerle, başarılı olamayan sömürgeci hükümetin asker ve polisi geceye katılanları gelişigüzel tutuklamış ve dernek valilikçe kapatılmıştır. Kürt halkının haklı direnişlerini baskı ve zor yöntemleriyle önliyeceğini sanan MC, halkımızın hergün biraz daha sömürsüz, zincirsiz, zülumsuz günlere bir adım daha yaklaşan mücadelesini önliyecektir. Gelecek ilerici insanlığın ve emekçi Dünya halklarınınındır.

Türkiye burjuvazisininin faşist beslemeleri, Kürt halkının Kürdistanı kavgası ve direnişiyile başbuğlarına yasak bölge ilan etmesinden sonra, çeşitli yöntemlerle bölgede yer tutmak için halkımızı terörize etmektedir. Burjuvazinin bütün yeteneklerini kullanmasına rağmen bu il ve ilçelerde tutunamayan faşist beslemelerin saldırıları devamlı olarak püskürtülmektedir. Kağızmanda, Bingölde, Vanda, Hakkaride, Siirtte, Diyarbakırda faşizmin daha iyi bir darbe yemesi tüm ilerici güçlerin dayanışmasına bağlıdır. Bunun gerçekleşmesi ise devrimciyim, yurtseverim ve anti-faşistim diyen kişi ve örgütlerin kaçınılmaz bir görevidir. Tüm bu baskıların hesabı mutlaka sorulacaktır.

MC. Kürt Halkını

Göçe Zorluyor!

24/II/1976 günü Van ve çevresinde meydana gelen deprem on binin üstünde can kaybına ve milyonlarca liralık hasara yol açmıştı. Şüphesiz önceden tedbir alınmış olsaydı ve depremden sonra hükümet zamanında müdahale etseydi bu kadar zarara ve can kaybına mahal verilmezdi. Deprem olduğu günden iki gün sonra resmi kuruluşlar ve hükümet yetkilileri deprem bölgesine geldiler.

OKUYUCU KÖŞESİ

Sayın Okurlar!

Bundan böyle bu köşeyi okuyucularımıza ayırmış bulunuyoruz. Böylelikle Ronahî, hepimizin haberleri, yazıları ve eleştirileriyle kolektif bir yayın organı haline gelmiş olur. Buda sorunlarımızın çözümünde, halkımızın demokratik hak ve özgürlükleri için mücadelede bizi daha ileri saflara götürür. Bu nedenle Ronahî yazılarınızı ve yardımlarınızı bekler.

Ronahîyi oku okutur.

HABERLEŞME ADRESİ:

RONAHÎ- 8061 ZÜRİCH 61/ HIRZENBACH
POSTFACH 200 SCHWEIZ

Hatta geldikleri ikinci gün bile halka en ufak bir yardım ulaştırılmadı. İşte hükümetin ve resmi kuruluşların bu ilgisizliğinden dolayı binlerce insan enkaz altında, açlık, soğuktan öldü. Dağ köylerine yardımlar zamanından ulaştırılmadı. Diyadin'e resmi kuruluşlar depremden 20 gün sonraya kadar hiç bir yardım ulaştırmadı. Yurt içinde ve yurt dışında gelen milyonlarca yardımlar hükümet yetkilileri ve vurguncular tarafından yağma edildi. Partisizlik hesaplarıyla çoğu yardımlar gerici parti temsilcilerinin, çıkarıcı çevrelerin eline geçmekteydi. Emekçi halka ekmek yerine jandarma dipçığı gösteriliyordu. Sömürgeci faşist iktidarın subayı halka "siz kürtsünüz, bir köpeği kurtarmak bir kürdü kurtarmaktan daha iyidir." demekle sömürgeci faşist iktidarların kürt halkına karşı olan ırkçı, şövenist ve sömürgeci politikasını dile getiriyordu. Elbette böyle bir iktidar halkımızı bile bile ölüme terk edecektir.

Deprem bölgesine ilk yardımlar ilerici ve demokratik kuruluşlar; TÜB-DER, TÜM-DER, TÜTED ve bölge halkından gelmiştir. Her seferinde hükümet yetkilileri, jandarma birlikleri halktan ve demokratik kuruluşlardan gelen yardımları engellemek istediler, Fakat halkın büyük tepkisi karşısında buna muvafak olamadılar.

MC hükümeti depremden sonrada tutumunu değiştirmede. Halkımızın insan, sağlık, yerleşme, hayvanlarının barındırma sorunlarına karşı hiçbir tedbir alınmamakta. Köylüler hayvanlarını yok pahasına tefeciye aracıya satmak zorunda bırakılmakta, soğuk, açlığın neticesi hastalıklarla karşı karşıya bırakılmaktadır. Böylelikle halkımız göç etmeye mecbur edilmekte, batı ve orta amadoluya köleliğine, sefaletin içine sürülmek istenmektedir. Cumhuriyet tarihinde kürt halkına karşı uygulanan sürgün ve soy kırımı politikasının son halkasını meydana getiren bu faşist MC hükümetinin uygulamasının amacı yine eskileri gibi kürt halkını yok etmek, türkleştirme, mücadelesinden yıldırma. Fakat halkımızın tarihi, varlığı ve insanca yaşamak için kahramanca mücadelesi bize Sömürgeci iktidarların bu amaçlarında muvafak olamayacaklarını göstermektedir. Halkımızı göçe mecbur eden MC hükümetine karşı tüm ilerici ve demokratik kuruluşlar protesto etmelidir. Göç bir çözüm yolu değildir. Aksine halkımızı kölece yaşamaya mahkum etmek demektir.

QUNCIKÊ ZARAVÊ ZAZAKÎ (DİMİLİKÎ)

ÇINAYÎ RÊ KURDKÎ NOSEME ?

Rîya dîna de e ve hozoru miletî est ê, yê her miletî ki ho ra gore zonê ho est o. Mileto bêzon nêbeno. E ve zovîna qese, zu milet e ve zonê ho bolî beno. Çike u, canê yî miletî sayî beno. Nika îta Almanya de bo, ya kî zovîna welatunê Ewropa de bo, ma ke zu naskerdoxê ho ra perskerîme vajîme: "Ti kamiy miletî ra wa?" Tayê vanê ke ma Kurmancî me. Hama nîyadanê ke, tayê kî cerenê ra ci vanê: "Ma Tirkî me" ya kî "Ma mileto Elevî me". Ma, nika tenê na qesa ser'o vinderîme. Ma zoneme ke, yê her miletî zonê ho est o, u zon ra gore kî miletanya ho name kenê. Ma toya zono Elevîkî est o? Nê! Nayê ra gore, gereke zono Sunîkî kî bibo, zono Hîristîyanîkî kî bibo. Hama çîyo niyanê çin o. Çinayî rê? Çike Elevîni bo sunênî bo, ya kî Hîristîyanênî bo, miletenî nîyê. E ke miletenî bîyêne, D'ayê ra gore kî zonê ho bîyêne. Hama Elevênî, Sunênî, ya kî Hîristîyanênî, nî pêro dîn ê. Yê her dînî ho ra gore raya ho, tarîqatê ho est o. Her dîn ho ho ra gore Haqê ho nas kenê. Ma nika miletê Almanî vajîme: Yê Almanu zu zonê ho, yanê zono Almanî est o. Coka ma vame mileto Alman. Hama onca kî, werte de her tore ra dîn u tarîqatî est ê. Mesela "Evangeliş, katolîş, ortodoks" ya kî Yahudî. Hama onca kî pêro miletê Almanî ra say benê. Îta zu Almanî ke wast beno musulman kî, hama e ve ho onca Alman maneno. Hora zu dînê ho vurneno. Dêmake, dîn u tarîqat ra mordemî est ê. Vajîme Elevî, Sunî, Hanefî, Yahudî, Hîristîyanî... Ma ke ci ra pers kerîme, vajîme: Ti kamiy miletî ra wa, dot ra vanê ke: "Ez miletê Aravî ra o." Çike zonê ho Aravî yo, yî miletî ra say benê. Ma ke suka İzmîrî de, ya kî Estemol de zuyê Tirkî ra onca a qesa pers kerîme, Elevî bo, Sunî bo, wajîrê

kamiy tarîqatî beno bibo, dot ra vano ke: "Ez miletê Tirkî ra o." Çike zonê ho, zonê ma u piyê ho Tirkî yo. Nika racerîme miletî Kurdî (Kurmançî) ser. Çutirî ke zerê her miletî de tore tore dîn u tarîqatî est ê, yê Kurdu kî henî o. Vajîme, tarîqatê tayîne Elevênî a, yê tayîne Sunênî yê tayîne Henerênî, yê tayîne kî Zerdûstenî, ya kî Hîristîyanênî a. Hama, tarîqatê ho çî beno bibo, zonê pêroyîne kî zu yo. Yanê Kurdî (kürtçe) yo. Coka o ke tede miletê Kurdî (Kurmançî) ra say benê. Mesela welatê Dersimî u Diyar Bekirî vajîme. Îta wuna tayê tarîqatê Elevênî ra, tayê kî yê Sunênî ra yê. Hama onca tede kî zu zon, yanê Kurdî qeseyî kenê. Her çiqas ke hurdî hetu de Kurdkîyo Kurmançî (Kurmanç Kürtçesi) ve Kurdkîyo Zazakî (Zaza Kürtçesi) ra qeseyî benê, nî, lehçê zonê Kurdî yê. Hurdemêna kî parçê zonê Kurdî yê. Coka o, tede zu miletî ra yê. Ya kî onca hetê Dersimî u Bingolî vajîme. Na hetu de tayê Elevî, tayê kî Sunî yê. Hama mordemê her hetî kî zu zon, yanê Kurdkîyo Zazakî qeseyî kenê. Coka o ke tede zu miletî ra say benê. Dêmake dîn u tarîqatê ma çî beno bibo, zonê ma u piyê ma, zonê ma Kurdkî (Kürtçe) yo. Coka ma kî miletê Kurdî ra yîme. Hama sertê miletenî zu zon nîyo. Vajîme zono İngilîzkî. Nu, hem İngilîterê de, hem kî Amerîqa de qeseyî beno. U waxt xelkê Amerîqa u xelkê İngilîtereyî zu milet o, ya kî nîyo? Nê! Çike zu welatî ser'o nîyê. Dêmake, sero zuyên ke zon o, diyê kî zu welat o. Nayê ra gore Kurdî (Kurmançî) zu welatî ser'o yê, yanê zu milet ê.

(dûmahîk est o)

Hêjmarê(sayı) yeno "Milet çik o".

QUNCIKÊ HELBESTAN

CİMAETA MİN

Rê dūr bûye, çetin bûye,
Ser rê dûman û mij bû ye,
Cimaeta min bi zemana
Ser wan rêya bêçar bû ye.

Hezar dijmin, hezar neyar,
Çawa gurê birçî û har,
Dizêrandin cimeata min,
Jê re danîn kul û mirin.

Bi zemana nav şera de
Kesî pişt û komek neda,
Û cimaeta mine kemal,
Ma bû tenê, mabû bêçar.

Dibe usa bi zemana,
Cimaeta min bextrêş bima,
Herkê neba Oktiyabra geş,
Ku rê vekir boy imrê xweş.

Û ji piştê cimaeta min,
Hezar barê giran ketin,
Tevê diha ronahî da,
Imrê (jiyînê) teze îşiq veda.

Li welatê şewrê niha
Tev miletên dost û bira
Bi imrê şa, têr û tijî
Cimaeta min kubar dijî.

Mîkaêlê Reşîd
(Sovyetîstan)

JİYINA TEZE

Jiyîna teze tu çiqas xweşî
Tu gelek xweşî, usa jî bi rewşî,
Hertim li fena gula geşî,
Dinyayê de her tenê tu pêşî.

Jiyîna teze ew ji me re gul e,
Hingî diçe ew dixemile,
Li fena lal û dora diçilvile,
Ew ji dijmin re birîna dile.

Jiyîna berê me xwe dît bû
Zehmetkêşa re ewe tarî bû,
Kesek xweyê îzna xwe nîn bû,
Xelkê me teve nexwandî bû.

Dergên ilm me vebûne.
Cahilên me serbestbûne
Teve xwandîne, xebatçî ne.

A. Mirazî
(Sovyetîstan)

DAWÎDARÎN

Em biçûkên Kurdan
Hatîn kuştin, lédan.
Ne dikir gazande
Ka koma miletan ?

Agir berdan malan
Pê re girtin talan
Me dikir sed hawar
Ka koma miletan ?

Dayîk û bavên me
Mal û melalên me
hemû qirkirin çû
Ka koma miletan ?

Em zarokên Kurdan,
Hatîn destgîrêdan.
Her roj dibû lédan
Ka koma miletan ?

Em kulfetê Kurdan
Rût û şerma û tan
Nema bû ruh û can
Ka koma miletan ?

Em belengaz û jar
Şîn û giri û hawar,
Cergê me hat sotin.
Ka koma miletan ?

Ew stêrên du çavan
Wekî şilî û baran
Sed axin û oxin.
Ka koma miletan ?

Me da terkî malan,
Bajar û gund û mezran
Tê da nema çî kes.
Ka koma miletan ?

Jorda agir barî
Jêr gerdûn bû tarî,
Çar goşe hat girtin.
Ka koma miletan ?

Em hêla bûn şîwî
Nalîn zar û hîwî
Me çet we ne bihist.
Ka koma miletan ?

Me dorê re dinhêr
Gişt dijmin hawêr,
Neşîya deng bikin.
Ka koma miletan ?

Em dibûn dawîdar,
Ew dijminê xwinxar,
Tev li axa koledar.
Ka koma miletan ?

Sêwî

W E Ş A N Ê N R O N A H Î

-TÜRKIYE ŞARTLARINDA KÜRT HALKININ KURTULUŞ MÜCADELESİ, Hıdır Murat	7.50	DM
-Türkiye Şartlarına Ters Düşen Bir Tez MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM, Ronahî	2.00	DM
-Türkçe İzahlı KÜRTÇE GRAMER, Dr.K.A. Bedirxan.	7.50	DM
-ZEWACA BÊ DİL, İsmailê Dûko	6.00	DM
-MESELE Û METELOKÊN KURDÎ, O. Celîl-C. Celîl...	6.50	DM
-TEMBÛR, Diwana Feqîyê Teyran	7.50	DM
-MANİFESTA PARTIYA KOMUNİST, K.Marx-F.Engels....	4.00	DM
-HELBESTÊN KURDÎ, Ronahî	3.00	DM
-ŞIVANÊ KURD, Ereş Şemo (kuta bû).....	5.00	DM
-HELBESTÊN BÎJARTE, Cegerxwîn (kuta bû).....	7.50	DM
-REŞOYÊ DARÊ, Cegerxwîn (kuta bû)	3.00	DM
-KÛRTLER, ÇAĞDAŞ KURDISTAN TARİHİ (1918-1946) L. Rambout	10.00	DM
-DOKUMENTE UND ANALYSEN ZUR LAGE DER KURDEN IN DER TÜRKEI, Dr. İ. Beşikçi	2.00	DM
-THE NATIONAL QUESTION OF TURKISH KURDISTAN With Historical Background, I.Ş. Vanly	3.00	DM

NAVNIŞAN (ADRES)

RONAHÎ- 8061 ZÜRİCH 61 / Hirzenbach
Postfach 200 - SCHWEIZ

Hêsebe Banqê (Banka Hesabı)

BfG Friedrichshafen, Konto-Nr. 20732 404
799 Friedrichshafen / W. Germany

LÎ VANÊ DE SER DAXWAZVANÊN MEHÎTÊ ECE RE FAŞÎSTAN AGIR VEKIRÎN.

Xwendevanê ADMMA M.Emîn Ece, 8 Gelawêjê (Agustos) 1976 de roja pêncşembeyê gava ku telv birek hevalên xwe diçû zanegehê (Universite), wê demê de endamê Hür-Genç ew dabûn ber gullebaranên û Ece hati bû kuştin. Hür-Genç binkomela AP (Adalet Partisi) ye. Ji wan qetîlana II meriv hatin girtin, 8 meriv hema vê gavê hatin berdan.

Meyîtê ECE, ji ser Amedê (Diyarbakir) nav Bedlîs û Tatvanê girtin anîn bajarê Vanê. Meyît bi qastî bi şev dereng gîbandin Vanê û birin mizgeftê. Roja Îniyê, 9 Gelawêjê de paş nimêjê, dema milet belav dibûn, hindêk xîsm-merivên ECE, birek Zulam-xelkê yên pêşverû û şoreşger dixwestin meyîtê ECE bigirin. Vê demê de polês û leşkeran ew xelk dan ber gullebaran, bi bombeyên çavterkirin û yên dûmanhavinêna bi zorê belavkirin. Pîkîva jî kî ber destên wan diket, diavêtin girtigehê (hepsê). Wê rojê bi geş jinan ve 150 meriv girtin bin hepsên çavan. Merivêk bi qirşûn, hindêk jî bi qundaxê tifingan birindar bûn. Niha jî 24 meriv bin hepsê çavan de ne.

Meyîtê ECE bin qontrolê cendirme hate helandin.

Hêştê meyît ne hatibû Vanê, serokê beledîyê (endamê M.H.P.), qumandarê leşkeran û miftî nav xwe de kombû bûn û şevr dikirin. Kombûnê de miftî: "Ta ku ji me hat, ger em cenazê nedin Kurdan û komînîstan. Dibe ku em hemû rêkan bigirin û dubaran dirist bikin." Bi wî rengî wan faşîstan dixwestin xelk tijî û ecîz bikin, da bikarin ser pêşverûyan, şoreşvanan û demokratên êrîşekî amade bikin. Dixwestin ku meselê mezin bikin û bigehîn ser emelên xwe yî kewneperestî û dijkurdayetî.

Va diyarî bû ku serokê diresmî dixwazin xelk ecîz û tacîz bikin, zordariyê hêştê pirtir zêde bikin. Her wekî mesela Fevzî Altınsoy hevayekî zordarî çêbikin, ta bigehîn ser mexsed û fersenda xwe. Va xulamên faşîstan pêşta zulamê pêşveçûnê didin kuştin, paş wê de jî provokasyonan û teşqelan hazir dikin, ku meselan bidin birkirin.

Xelkê me ber qedr û zilmê van zordanan çî caran terka tekoşîna pêşveçûnê nake. Dijî wan hêştê miletê me pirtir û bastir bo pêşveçûnê heq û tekoşînê xwe bike, gelek zane bibe û bide zanandin.

İŞÇİ GÖÇÜ

KIBRIS DÜNYA KONFERANSI

Batı Almanya'ya işçi göçü ve yabancı işçilerin sorunları:

Bu yazıda amaç dar çerçevede de olsa yabancı işçi göçünün nedenlerine ve Almanya'daki sorunlarına açıklık getirmektir.

Asrımızda Emperyalistler dünya halklarını sadece hammadde zenginliklerini sömürmekle yetinmeyip, onların zenginliğin kaynağı olan insan gücünü de sömürdüğü, giderek kendisi ile ezip sömürdüğü halklar arasındaki zenginlik-fakirlik uçurumunu derinleştirdiği acı bir gerçektir. Bunun tabii bir sonucu olarakta Asya, Afrika ve Güney Amerika halkları Emperyalistlere ve onların yerli işbirlikçilerine karşı amansız bir savaş vermekteler.

Çoğunluğunu az gelişmiş ülkelerin insanlarının teşkil ettiği yabancı işçi göçü daha ziyade Emperyalist Metropolere (Başta B. Almanya olmak üzere Avrupa ülkelerine) doğru olmaktadır. Çeşitli milletlerin meydana gelen yabancı işçiler Emperyalist tekellerin sömürü ve baskısına en çok maruz kalan ve binbir türlü sorunları, özlemleri olan modern köleler sınıfını teşkil etmektedirler.

B. Almanya'ya işçi göçü'nün nedeni.

Almanya'daki yabancı işçi sayısı seneden seneye ekonomik krizlere paralel olarak değişmektedir. Eylül 1966'nın istatistiklerine göre Almanya'da 1 313 491 yabancı işçi çalıştırılırken, 1966/67 ekonomik kriz döneminde bu sayı çok aşağılara düşmüştü. 1971 istatistiklerine göre toplam 2 168 766 işçinin 1 553 874'ü erkek, 614 892'ni de kadın işçiler teşkil etmekteydi. Bu sayı günümüzde 3 milyonu aşmaktadır.

1871 den sonra Alman sanayisi hızlı bir gelişim içindeydi. Bu gelişme kendisiyle birlikte ucuz işgücüne olan talebide getirdi. Ozamanın tekelci kapitalistleri ve büyük toprak sahipleri çok sayıda yabancı işçiyi getirtmiş, faşist kanun ve yöntemlerle insafsızca sömürüyordu. Lenin "Kapitalizm ve işçi göçü" adlı yazısında şöyle diyor: "Sanayi alanında hızla gelişen devletler, az gelişmiş devletleri dünya pazarlarında geri saflara iterek, bu ülkelerden binlerce işçiyi kendi ülkelerine çekmekte. İlerlemiş milletler en iyi kazanç imkanlarını kendilerine kötü imkanlarında az gelişmiş ülkelere terk ederler." (W. İ. Lenin eserleri Band 19)

Johannes Nichtweiss birinci dünya harbinden önce Almanya'da 1200000 yabancı işçinin çalıştırıldığını, bunlardan 600 000 kadarının toprak ağalarının topraklarından çalıştırıldığından bahsetmektedir. Hitler döneminde Polon ve diğer Slav halklarının köleleştirilip zorla çalıştırılması ve bugünde sosyal demokratların yabancı işçi çalıştırma politikası Alman emperyalizminin geleneksel politikasının birer halkalaradır. Hitler faşizmi dönemi, yabancı işçi politikasının en kanlı dönemiydi. Yabancı işçiler cebren harb sanayinde çalıştırılmaktaydı. Onların yaptığı silah ve mermiler kendi ülkelerinin işgalinde kullanılmaktaydı. İkinci dünya harbinin hazırlık döneminde tekelci kapitalistler ve onların devleti, tüm Avrupa ülkelerinden toplam 20 milyona

yakın işçiyi cepren getirtmiş, esir olarak çalıştırmaktaydı. (Prof. L. Elsnor, Batı Almanya'da Y. işçi politikası) Tekelci kapitalistler ve toprak derebeyleri yabancı işçiler üzerinde kontrolü resmi makamlar vasıtasıyla yapmaktaydılar. Birinci dünya harbinden önce tekelciler ve toprak Derebeyleri, tarım işçileri bürosunu kurdular. Yarı resmi olan bu büro işçi getirtme, iş bulma ve yabancıları kontrol etme görevini yerine getiriyordu. Aynı zamanda istihbarat ve ajanlık görevinde yapıyordu. Günümüzde işsizlik sigortası ve iş bulma kurumu (Bundesanstalt für Arbeitsvermittlung und Arbeitslosenversicherung) bu görevi yapmaktadır.

İkinci dünya harbinden hemen sonra Almanya Yabancı işçi getirtme ihtiyacını duymadı. Çünkü hem yeni harbten çıkışı hemde o zamanın resmi istatistiklerine göre Almanya'da bulunan 9 milyona yakın esir işçi ve diğer ülkeleri işgal etmeye gönderilen Alman askerlerinin geri dönüşü işgücüne olan ihtiyacı karşılamaktaydı. İlk olarak 1952 de Güney Baden'de İtalyanların çalıştırıldığından bay Schneider bahsetmektedir. 1955/56 dan sonra B. Alman tekelci kapitalistleri sistemli bir şekilde yabancı işçi getirtme ihtiyacını duydular. Bu hususta Batı Alman Sanayicileri Birliği (BDI)'nin senelik raporunda şöyle deniliyordu: "Gün gibi açıktır ki, harb sanayinin genişletilmesiyle üretimin kapasitesi genişlemekte ve ekonomimiz tam bir çalışmaya girmektedir. Bu durum işgücü potansiyelini, bilhassa kalifiye işçi kesimini etkileyecektir. Birde yeni bir ordu'nun teşkilatlanması için gerekli insan gücünün iş piyasasından ayrılması, ayrıca ordudasiivil olarak çalıştırılacak personelinde tedariki ilerde yeni işgücüne olan ihtiyacı doğurmaktadır." Bu dönemde Alman Emperyalizmi bir üst aşamaya, tekelci devlet kapitalizmine dönüştü. Tekellerle devlet tamamen bütünleşti. Ekonomik gelişme daha çok işyerlerinin açılmasını gerektirdi. Böylece sermaye'nin yabancı ve ucuz işgücüne olan ihtiyacı zorunlu ve vazgeçilmez bir hal aldı. Bundan sonrada Alman emperyalizmi yaşadıkça yabancı işçiyi daima ihtiyacı olacaktır. Onlarsız yaşayamaz. 1956 da İtalyanlılar, 1960 da İspanyollar, Yunanlılar, 1961 Türkiyeliler, 1963 yugoslavlar getirtilmeye başlandı. Böylece tekelci batı Alman burj uvazisi bir yedek işçi ordusu meydana getirdi. En büyük kârları elde etmek için kendi işçi sınıfı üzerindeki sömürü ve baskıyı da artırdı.

Kapitalist üretim sistemin görünüşlerinden biride yedek işçi ordusudur. Bilindiği gibi kapitalist ekonomi pazara, giderek talebe bağlıdır. Talebin azlığı ve çokluğuna göre üretim şekil alır. Bunun içindir ki seneden seneye, mevsimden mevsime krizler başpöstermektedir. Bu ise az veya çok işçinin çalıştırılmasını doğurmaktadır. Böylece daima bir yedek işçi ordusu meydana gelmektedir. Günümüzde kapitalizmin en çok geliştiği Amerika ve Almanya'da daima 1 milyondan fazla işsiz insanın olusuda bundan ileri gelmektedir. Devamı gelecek sayıda.

29-31 Ekim tarihlerinde Frankfurt'ta uluslararası Kıbrıs Dayanışma Konferansı yapıldı. Konferansa sosyalist ülkelerden, tüm dünyada barış ve özgürlükten yana birçok örgütün temsilcileri katıldılar. Konferans boyunca üç ayrı komisyonda Kıbrıs sorununun değişik yönleri tartışıldı. Son gün yapılan genel toplantıda alınan kararlar, Emperyalizmin stratejik planı olan Kıbrıs parçalama girişimleri, Kıbrısın işgali lanetlendi. Adadan yabancı kuvvetlerin çekilmesi ve Birleşmiş Milletlerin Kıbrıs kararının uygulanması talep edildi. Konferansa katılan "Yurtdışında Kürdistan Öğrenci Birliği" nin Kıbrıs sorunuyla ilgili temsilcisinin Kıbrıs sorunu ile ilgili konuşmasını aşağıda ay-nen aktarıyoruz;

" Sayın Bayanlar ve Baylar, değerli arkadaşlar ve barış savaşçıları. Bugün, Yurtdışında Kürdistan Öğrenci -Birliği adına, sorunlarını Kürtler olarak anlayışla karşıladığımız insanlara (Kıbrıslılara) hitap edebilmenin mutluluğu içindeyim. Kıbrıs halkının ve Kürt halkının tarihsel ortak yanları vardır. Bu bir gerçek- tirki Ankara hükümetleri her zaman ülkedeki sorunları, ekonomik çıkmaz ve istikrarsızlıkları kitlelerden saklamak, halkın dikkatini asıl sorunlardan başka yöne çekmek için kendi başarısızlığının nedenini Kıbrıs ve Kürt halkına yüklemiştir.

Kıbrıs İngiliz sömürgesi iken Ankara hükümetinden hiç ses çıkmıyordu. Fakat Kıbrıs halkı İngiliz sömürgeciliğine karşı mücadele ederek bağımsızlığını kazandıktan sonra, An-

Baştarafı sayfa 6 da

dikal çalışmalarını gizli olarak yürüttüler. İlk defa 7-12-1952 de Asmara'da Eritre Sendikaları Birliği kuruldu. Fakat faşist Etopya sömürgecileri sendikaları yasakladıkları gibi konuşma, basın ve yürüyüş haklarında yasakladı. İleri gelen sendika yöneticileri yakalandı. Tüm yasaklara rağmen Eritre'li işçiler mücadelesini yürütmekte durmadılar. 1957 de Asmara ve Mussava gibi büyük şehirlerde genel grevlere gidildi. Polis birlikleriyle işçiler arasında şiddetli çatışmalar meydana geldi. Binlerce işçi kendisini feda etti. Bu günde Eritre'li işçiler hem sınıfsal hemde ulusal mücadelelerini yürüttüler.

b) Eritre işçi sınıfının Eritre devrimindeki rolü.

Eritre işçisi ve köylüsü devrimin iki ana gücüdür. İşçi sınıfının sınırsız bir şekilde emperyalistler tarafından sömürülmesi onu Emperyalizme karşı savaşa zorlar. İşçi sınıfının tarihi görevi Emperyalizme ve onun her türlü işbirlikçilerine karşı savaşıdır. Çünkü işçi sınıfının ellerindeki kelepçelerinden başka kaybedecek bir şeyi yoktur. Eritre işçi sınıfının bilinci, ulusal kurtuluş savaşının icte sınıfsal savaşla birbirine bağlı olduğunu anladığı anda yükseldi. Etopya Burjuvazisine ve onun yerli işbirlikçilerine karşı mücadelenin uluslararası Emperyalizme karşı mücadelenin bir parçası olduğu gerçeğini kavradıkça devrime katılır. Ancak işçi sınıfının ulusal kurtuluş mücadelesine katılmasıyla devrim için ileri bir adım ve demokratik Eritre'nin kuru lması için de sağlam bir temel atılmış olur. Her çeşit sömürünün kalkması, bağımsız ve demokratik bir Eritre'nin kurulması buna bağlıdır.

Bu yazı aşağıdaki kaynaklardan istifade edilerek hazırlanmıştır.
1- Eritre halkının özgürlük mücadelesi (Almanca)
2- Eritre de Halk devrimi (Almanca)
3-Eritre işçi sınıfının örgütlenme sorunları (Almanca)

kara hükümeti için birdenbire bir "Kıbrıs sorunu" (!) ortaya çıktı. İngiliz emperyalizmi kendi çıkarları için Türk hükümetini bu sorununun içine soktu. Türk ve Yunan halkı arasında çıkartılan kışkırtmalarla İngiliz hükümeti adada daha fazla kalabilme olanağını sağlamak istemekteydi. Böylelikle Kıbrısta her iki halkın barış içinde bir arada yaşaması çeşitli metotlarla sabote ediliyordu. Son zamanlarda Yunanistanla Türkiye arasında bir Ege sorunu çıkmıştır. Kimin bu savaşta çıkarları vardır? Şüphesiz Yunanistan ve Türkiye'deki emekçilerin değil, Emperyalistlerin ve onların yerli işbirlikçilerinin çıkarları vardır.

Türkiye çok fakir bir ülke olmasına rağmen, emekçi halkın sırtından büyük bir NATO ordusu finanse edilmekte, Milyarlarca para silahlanma yarışında İngiliz, Amerikan, Fransız ve Batı Alman silah tüccarlarına ödenmektedir. Bütün bunlar Türkiye halklarının sosyal ve ekonomik sorunlarının çözülmediği ve bunların altında inim inim inlediği bir zamanda yapılmaktadır. Türkiye halkları Fantom uçakları değil, Fabrika okul ve yol istiyor. Bizim tanklara değil, traktörlere, kamyonlara ihtiyacımız vardır. Biz Napalm bombaları değil, Ekmek, İlaç, Hastahane, insan gibi bir yaşam ve Barış istiyoruz.

Türkiye Kürdistanında yaşayan on Milyonluk Kürt halkını insafsızca ezen, onun ulusal ve demokratik haklarını gaspeden bir hükümetin, Kıbrısta "Barış Hareketinden" (!) bahsetmeye hakkı yoktur. Bu açıkça bir işgal hareketi, bağımsız bir ülke olan Kıbrıs Cumhuriyetinin iç işlerine karışmaktan başka bir şey değildir.

Kürt halkı Türkiye hükümetlerinin 54 yıllık sömürge, toplu katliam, idam, sürgün ve asimilasyon politikasını iyi bilmektedir. İşte bu Kürt halkının Kıbrıs halkıyla olan ortak yönüdür. Onun için barışsever halkların Kıbrıs halkıyla dayanışmasını biz bugünkü şartlarda kaçınılmaz bir görev olarak görüyoruz.

Yurtdışında Kürdistan Öğrenci Birliği olarak bir kere daha Kıbrıs halkıyla dayanışmamızı ve Konferansın isteklerini desteklediğimizi dile getiririz. Kıbrıs için:

- Bölgesel dokunulmazlık
 - Ulusal bağımsızlık
 - Kıbrıslıların (Rum ve Türk) kendi hükümetini hiç bir müdahale olmadan serbestçe seçme hakkı
 - Birleşmiş Milletler kararının uygulanması
 - Bütün yabancı birliklerin Kıbrıstan çekilmesi
- Türk işgal ordusu Kıbrıstan defol
Yaşasın Kıbrıs ve Kürt halklarının dostluğu "....."

„RONAHİ“ YI OKU, OKUT ve DAĞIT!

RONAHİ'YE ABONE OL, ABONE ETTİR!

